

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATAJA

HUGO NYBERG

Vastaava
Johanneksentie 4 - Puh. 38 154

RURIK PITKÄNEN

Toimitussihteeri
Pengerkatu 30 A 40

N:o 2 - Helmikuu

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 20 markkaa koko vuodelta

37. vuosikerta 1932

TAAKAT SIUNAUKSENA

Helpoimmat asiat eivät ole parhaimmat. Tavallisesti saamme hyvästä tavarasta mak-
saa sen täyden hinnan. Kaikilla markki-
noilla saa halvan rihkaman arvon laskea
vähäiseksi. Kaikki saamamme siunaus on
arvioitava saman mitan mukaan. Jos se tu-
lee osaksemme helposti, ilman suuria ponnis-
tuksia ja uhrauksia, ei sillä ole meille suur-
takaan arvoa. Mutta jos sen saamme vain
itsekieltämyksen, kyynelten, tuskan ja vai-
van tietä, niin voimme olla varmat, että sii-
hen on kätkeytynä Jumalan puhdasta kultaa.
Ja näin suuri osa elämämme parhaimmasta,
runsaimmasta siunauksesta saapuu luoksem-
me ankaran ahdistuksen muodossa.

Näin kauniin maljakon ja kysyin sen tari-
naa. Kerran se makasi tavallisena savikim-
paleena pimeyden kätköissä. Sitten se ar-
motta kaivettiin esiin, murskattiin ja kier-
rettiin savimyllyssä, laskettiin savenva-
lajan pyörälle muodosteltavaksi ja sitten
siloitettiin ja väritettiin, pistettiin ahjoon ja
poltettiin. Viimein monien käsittelyjen pe-
rältä se seisoi pöydällä viehättävän kauniina.
Samantapaisesti muodostuvat kaikki jalot
luonteet. Ollen ensin tavallista savea he
saavat kestää tuhannet käsittelyt ja koetuk-
set, monet varsin ankarat ja tuskalliset, kun-
nes vihdoin heidät asetetaan Jumalan eteen
virheettömässä kauneudessaan, Kristuksen
omia piirteitä kantavina.

Hengellistä kauneutta ei koskaan saavuteta
ilmaiseksi. Siunaus kätkeytyy aina taak-

kaan, ja sen saamme vasta nostamalla taa-
kan harteillemme. Oman itsen täytyy kuol-
la, jotta hyvä eläisi meissä ja meistä sä-
teilisi. Michel Angelon oli tapana sanoa,
kun marmorisirpaleet lentelivät tuhkatihään
työpajan lattialle: »Sikäli kuin marmori hu-
penee, kasvaa kuva». Oman itsen täytyy
huveta, meille luonnostaan rakkaitten asiain
on alati lohkeiltava pois, jos mieli sen puh-
jeta meissä esiin, »mikä on totta, mikä oi-
keaa, mikä kunnioitettavaa, mikä puhdasta,
mikä rakastettavaa». Marmorin tulee huveta
kuvan kasvaessa.

On turhaa koettaa ratkaista tuota ihmis-
sydänten vanhaa ja kuitenkin aina uutta
kysymystä: »Miksi Jumala sallii lastensa
niin paljon kärsiä?» On hyödytöntä kysyä
näin, sillä vastausta emme saa. Yhdestä
voimme olla varmat, siitä että jokaiseen tus-
kaan ja koetukseen on liitetty siunaus. Me
voimme menettää sen, mutta se on olemassa,
ja syy on meidän, jollemme sitä saa. Jokai-
nen murheen yö kantaa synkässä helmas-
saan omaa lohdutuslamppuansa. Surun ja
koettelemuksen pimeys on täynnä siunausta.

Siunatuimmat ihmiset maan päällä ovat
ne, jotka ovat kantaneet kärsimyksen taak-
kaa. — Ihmeellinen — miltei ihme — on
surun suo; aikoinaan pudonnut pieninkin
rakkauden siemen kasvaa siinä puuksi, jonka
oksille linnut rakentavat majansa siunattuja
laulujansa lakkaamatta soinnuttaakseen.

(Kirjasta »Korkeinta tavoittamassa»)

KOLMEN PORIN HERRAN ONNETON MATKA

Juuri mainitusta kertomuksesta rupeaisin kertomaan sekä lukijoitten että itsenikin huviksi. Sen kertomuksen olen lukenut vain sattumalta kouluajanamme suurimmassa Pohjois-maamme kaupungissa. Silloin luetuani sen läpi siellä ilmestyvästä sanomalehdestä päätin kirjoittaa siitä koulussa päiväkirjanani taululle, koska tiesin, että siitä on hyvä esimerkki niille, jotka matkustavat, milloin junassa, milloin laivalla y.m. kulku-neuvoilla. Lehden uutinen kertoo näin:

Etelästä tulevan junan saapuessa maamme suurimpaan tehdaskaupunkiin Tampereelle ruvettiin tuulettamaan makuuvaunuja. Silloin eräs neiti aikoi avata makuuvaununsa ikkunan ahmiaksensa puhdasta kevätilmaa itseensä. Mutta eräs joukosta pyysi sen ikkunan pitämään suljettuna sanoen sille neidille: »Älkää hyvä neiti avatko sitä, sillä kevätilma on yllätyksellinen!» Totellen häntä neiti jätti sen suljetuksi. Hän, joka kielsi ikkunaa avaamasta alkoi itse kertoa kuulemaansa tätä koskevasta kertomuksesta seuraavaa:

Kerran eräänä kuumana kesäpäivänä matkusti kolme Porista kotoisin ja sen kaupunginvaltuuston jäsenenä olevaa herraa toisen luokan makuuvaunussa kotikaupungistaan pääkaupunkiimme Helsinkiin. Heitä luettelien tästä lähtien: Pitkä herra, Paksu herra ja Pikku herra. Silloin he olivat iloisia, mutta Porin kaupungille olivat itse tärkeitä herroja, sillä heillä oli mukanaan tärkeät Porin kaupunkia koskevat asiapaperit Porin kaupungin valtakirjoineen kiinnitettyinä suurilla sineiteillä. Niiden kalliitten papereitten piti olla siellä Valtioneuvostossa seuraavana päivänä täsmälleen kello kaksitoista, sillä sinne ei oteta vastaan aikaisemmin eikä myöhemmin.

Porin asemalla junan viheltäessä lähdeksi astuivat ne herrat tärkeinä ja varovaisina vaunuun. Jos ne asiapaperit hukkaantuisivat, niin mitä sitten?

Eipä muuta kuin he saisivat maksaa, vaikka henkensä Porin kaupungille. Juna alkoi lähteä jättäen Porin odottamaan jännittyneenä pienen lähetystön paluuta ja vas-

tausta. Ennenkuin he panivat maata, pani salkkua kantava Pitkä herra sen varmaan paikkaan, josta se ei saisi juosta karkuun. Auringon noustessa hymyilemään kiitävään makuuvaunuunkin nousi Pitkä herra avatak-sensa ikkunan, kun vaunussa vallitsi kuumuutta se, mikä tapahtui Porin ja Tampereen välillä. Raittiin ilman virratessa sisään nukahtivat he uudestaan. Junan saavuttua Tampereelle he nukkuivat kuorsaten kaikessa rauhassa ikkunan ollessa vielä auki. Tampereelta juna lähti vielä heidän ollessaan unimaailmassa. Mutta kaikki herrat heräsivät yht'aikaa vasta konduktöörin koputukseen, mikä merkitsi Helsinkiä, joka oli tuskin näkyvässä. Kiireesti he ryhtyivät pukeutumaan ja puhdistamaan itsestensä unen merkkejään. Ensiksi hyppäsi Pikku herra alas Pitkän herran pyynnöstä tarkastamaan, ovatko kaikki asiapaperit paikallaan salkussa?

Niin, ovat ne kunnossa, vastasi hän toisille. Toisten asettuessa housuihinsa nousi Paksu herra ottaaksensa housut ikkunan pielestä, mutta voi, ne eivät olleetkaan siellä eivätkä löytyneet mistään. Etsittiin uudestaan jopa katosta lattiaan asti, mutta ei löytynytäkään, ei mistään. Kaikki muuttuivat noloiksi, alakuloisiksi, vähän epätoivoisiksi. Paksu herraparka, joka oli lähetystön johtaja ja painoi 150 kiloa istui vihastuneena. Valitellen alituisesti huonoa onneansa toisten seisossa ympärillä koettaen lohduttaa kaikin voimin sitä parkaa, nyttemmin housutonta herraa. He huomauttivat, että ne housut on siepattu Tampereen asemalla avoimen ikkunan pielestä. Tuli heti Pikku herran päähän tunnettu sananlasku, nim.: »Hätä keinon keksii.» Sellaista voi tapahtua missä vain vaikka suurimmassa hädässä, mutta se näytti heistä mahdottomalta juuri matkallaan Helsinkiä kohti. Pikku herra lopuksi turvautui konduktööriin pyytäen häntä jotakin keksimään, mutta näytti se turhulta, koska Paksu herra oli itse liian lihava ehkä koko junassa lihavin, jolle piti hankkia suuret housut. Kaikki näytti tukalalta juuri junan saapuessa viheltäen pitkään asemalle. Paksun herran jäädessä vaunuunsa astuivat Pitkä ja Pikku herra pois juosten

URHEILUOSASTO

50 % ALENNUS MYÖNNETTY

Kuopiossa pidettäviin hiihtomestaruuskilpailuihin osanottajille ja seurojen toimihenkilöille on Rautatiehallitus myöntänyt entiseen tapaan 50 % alennuksen rautatielippujen hinnoista.

Matkalle lähtiessä on pyydettyvä lipunmyyjää leimaamaan lipun takapuolelle 50 % alennus. Lippua ei saa jättää perille saapuessa konduktöörille, vaan on se säilytettävä yhdessä kilpailujen järjestäjiltä saatavan osanottotodistuksen kanssa paluumatkaa varten. Meno ja paluu tulee tapahtua samaa tietä. Alennus on voimassa 21/2 — 5/3 päivien välisen ajan.

ALOKASKILPAILUJEN

osanottajien majoituskustannukset saa suorittaa asianomainen seura, joka tähän lajiin lähettää osanottajia, elleivät samat henkilöt samalla osallistu johonkin muuhun varsinaisten mestaruuskilpailujen ohjelmaan kuuluvista matkoista, mitkä oikeuttavat vapaaseen asuntoon järjestävän seuran puolesta.

Ollen mestaruuskilpailujen ulkopuolella, rinnastetaan alokaskilpailut viimekesäisiin uintikilpailuihin, joitten osanottajien majoituksesta järjestävä seura ei vastaa. Alokaskilpailuissa jaetaan palkintoina KUL:n kunniakirjat, kuten muissakin lajeissa.

PERUSTAVA URHEILUKOKOUS VAASASSA

pidetään ensi maaliskuun 5—6 päivinä 1932 lauantaina klo 19 ja sunnuntaina klo 13 Palosaaren kansakoululla. Tarkoituksena on perustaa uusi urheiluseura Vaasaan. Saapukaa eteläpohjalaiset kuurot joukolla tähän tärkeään kokoustilaisuuteen Vaasan ja Seinäjoen lähiseuduilta. Osoite: Carl Eric Martola, Vaasa, Raatihuoneenkatu 52.

HÄMEENLINNAN K.-U. 5-VUOTIAS

Hämeenlinnan Kuuromykkä-Urheilijat seura täyttää 5 vuotta tänä päivänä, 2 päivänä tammikuuta 1932.

Ennen seuran perustamista oli Suomessa toiminnassa 8 kuuromykkäin urheiluseuraa, nimittäin: Helsingin, Turun, Kuopion, Viipurin, Kyminlaakson, Jyväskylän urheiluseurat, sekä Tampereen naisten hiihtoseura, joka nyttemmin yhdistettiin Tampereen Kuuromykkä-Urheilijat seuraan. Ja myöhemmin tuli uusi seura Pietarsaaren Kuuromykkä-Urheilijat. Mutta sen alku ja perustamisajatus tapahtui jo kevätkesällä v. 1926. Asia oli sillä tavalla, että nuori Kaurelan Vaala oli juuri keväällä lopettanut koulunsa ja paloi urheiluhalusta. Vaala-poika se oli, joka sai papan innostumaan ja miettimään urheilua ja mahdollisuuksia seuran perustamiseksi Hämeenlinnaan. Pappa kävi kirjellistä neuvottelua Kuuromykkäin urheiluliiton pään kanssa. Tulos neuvotteluista oli, että liiton puheenjohtaja Eino Karilas tuli Juhannuksena v. 1926 Hämeenlinnaan Perttulan Norjan tuvalle, jonne Hämeenlinnan kuuromykkäinyhdistyksen huviretki silloin tehtiin; innostuttiin puhumaan ja pohtimaan urheilua oikein Porvoon mitalla.

Syyskuun 12 p:nä sunnuntaina 1926 oli sitten toinen huviretki samalla Norjan tuvalle ja nyt oli mukana urheiluvälineitä, nim. kuula, kiekko, keihäs ja korkeushyppytelineet ja pidettiin koekilpailut. Joukko oli pieni, vain neljä miestä, nim. Vaala Kaurela, Paavo Valtari, Otto Saarinen ja Vihtori Launio (vanha ukko). Kilpailutuomareina olivat Lauri Vainola ja Hannes Ylén.

Seuraavana vuonna tammikuun 1—2 p:nä 1927 oli sitten Riihimäellä Riihimäen kuuromykkäin yhdistyksen esitelmäpäivät ja niiden yhteydessä pidettiin sitten varsinainen Etelä-Hämeen kuuromykkien urheiluseuran perustava kokous, jossa oli 50 osanottajaa.

Vilkkaan keskustelun jälkeen päätettiin yksimielisesti perustaa oma urheiluseura Etelä-Hämeeseen ja sen ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin Lauri Vainola, varapuheenjohtajaksi ja sihteeriksi Hannes Ylén ja johtokuntaan Selma Laakso, Vihtori Launio, Ilmari Valtonen, Emil Kettula ja Kalle Hämmäläinen. Sitten päätettiin panna seuran nimeksi »Hämeenlinnan Kuuromykkä-Urheilijat» ja laadittiin sille säännöt. Seuran alueeseen kuuluu Hämeenlinna ja Riihimäki ympäristöineen.

Helmikuun 6 p:nä 1927 olivat ensimmäiset hiihtokilpailut, jotka tapahtuivat Hämeenlinnassa Vanajaveden lumettomalla jäällä. Nytkin oli vain neljä miestä kilpasilla ja naisia oli vain yksi, joten naisille ei voitu järjestää kilpailua.

Elokuun 6—7 p:nä 1927 oli koko maata käsittävät kuuromykkien rata- ja kenttäurheilumestaruuskilpailut Kotkassa. Pappa lähti sinne 4 poikansa kanssa, joista 2 oli aivan ensikertalaisia. Mitään voiton toiveita ei papalla eikä pojilla ollut. Tuumivat vain, että sopiihan koettaa ja saada kokemusta. Mutta suuri oli papan ja poikien yllätys, sillä siellä Kotkassa nuori Hämeenlinnan urheiluseura kuntonsa näytti. Pojat piirsivät nimensä lähtemättömästi Suomen kuuromykkäurheilun historiaan. Anastivat silloin komean Sulo Vuokon muistokiertopalkinnonkin ja ovat sitä sen jälkeen kunniakkaasti puolustaneet viiden vuoden ajan.

Pohjoismaisissa kuuromykkäin urheilukisoissa on aina seuran pojista ollut 2—4 edustamassa Suomea kunniakkaasti v. 1928 Göteporissa ja 1929 Helsingissä sekä 1931 Nürnbergissä.

Vuonna 1930 tammikuun 30 p:nä kohtasi seuraa kipeä isku. Armas Feldt'in tapaturmaisesta kuoleman kautta menetti seura paljon lupaavan urheilijan ja hänen paikkaansa ei ole vielä kukaan täyttänyt.

Ollen etevä voimistelijakin hän kerran viikossa johti seuran miehille voimistelua tyttökoululla. Nyt seuran nuoremmat miehet käyvät Tarmon voimisteluharjoituksissa kaksi kertaa viikossa lyseolla. Kaksi kertaa viime vuonna on seura saanut järjestää koko maata käsittävät kuuromykkäin mestaruus-

kilpailut. Ensin talvella hiihtomestaruuskilpailut ja kesällä rata- ja kenttäurheilumestaruuskilpailut, jotka samalla olivat karsintakilpailut Nürnbergiin. Alussa kirjoitautui seuran jäseniksi 25 henkeä. Vuosi vuodelta on kuitenkin jäsenet vaihtuneet. Vanhoja on eronnut ja uusia tullut tilalle. Ollen jäsenluku nyt 32 henkeä. Syynä on työpaikkojen vaihtuminen ja osittainen työpula. Mitään varsinaisia apurahoja ei seura vielä tähän mennessä ole saanut nauttia. Mutta varsin ilahduttavana seikkana voimme mainita, että urheilua harrastavat kuulevat henkilöt ovat auliisti vaivojansa ja voimiansa säästämättä antaneet seuralle arvokasta apuaan. Ilman sitä tervetullutta apua olisi seuran vähälukuisille omille voimille ollut ylivoimaisia vaikeuksia edessä.

Seuran puolesta pyydän julkituoda tunnustuksen että kiitoksen ja toivomuksen, että edelleenkin seura saisi nauttia heidän arvokasta apuaan.

HÄMEENLINNAN KUUROMYKKÄ-URHEILIJAT JUHLINEET

Tammikuun 2 päivänä oli täsmälleen tullut kuluneeksi 5 vuotta H.K.-U. seuran perustamisesta. Merkkipäivän johdosta oli seura järjestänyt vaatimattoman juhlan kaupungin tyttökoululla. Juhla alkoi lauantaina t.k. 2 p. kello 19. Kuuromykkiä ja heidän kuulevia ystäviään joukossa seuran isällinen ystävä ja auttaja herra Emil Juureva oli saapunut juhlimaan merkkitapausta. Seuran nykyinen puheenjohtaja Lauri Vainola aloitti puheella jossa hän muutamain valituin sanoin lausui juhlavieraat tervetulleiksi. H.K.-U. seuran 5 vuotisjuhlaan. Sitten seurasi Papan esittämä 5-vuotishistoriikki. Siinä hän lyhyesti ja selväpiirteisesti teki selkoa seuran synnystä elämän ja kappailun 5 vuoden aikana. Puheet tulkittiin kuulevalle yleisölle. Sitten seurasi kahvitarjoilu, jonka jälkeen oli vapaiden puheiden sarja.

Turun kuuromykkäinurheiluseura Valppaan edustaja herra Janne Lehtimäki esitti Valppaan onnittelut. Puheessaan hän mainitsi, että H.K.-U.-seura lyhyestä toiminta-ajastaan

huolimatta on ennättänyt kasvattaa Suomen kuuromykkäin mainehikkaimmat urheilijat joiden urheilumaine on tunnettu maamme rajojen ulkopuolellakin. Ankaran pula-ajan johdosta ei muut seurat olleet voineet mieskohtaisin lähettää edustajaansa. Sensijaan olivat sähkösanoman ja kirjeitä lähettäneet seuraavat seurat: Sähkösanoman Pietarsaaren Kuuromykkä-Urheilijat. Kirjeitä: Helsingin Kuuromykkäin V.- ja U.-seura, K.U.L:n puheenjohtaja Eino Karilas, Kuopion Kuuromykkä-Urheilijat, Viipurin Kuuromykkä-Urheilijat, Tampereen Kuuromykkä-Urheilijat ja Jyväskylän Kuuromykkä-Urheilijat. Neidit Maiju ja Martta Nieminen Hallikosta onnittelunsa, Hämeenlinnan Kuuromykkäin yhdistyksen onnittelut esitti yhdistyksen puheenjohtaja H. Ylén. Herra Emil Juureva H.K.-U.-seuran perustamisesta asti sen lämmin, isällinen tukija ja auttaja astui nyt puhujalavalle ja luovutti seuran johtokunnan haltuun komean E. Juurevan nimeä kantavan kiertopokaalin. Puheessaan hän mainitsi, että johtokunta saa päättää missä lajeissa siitä kilpaillaan. Puheenjohtaja tulkin kanssa ilmaisi johtokunnan ja urheilijain tunteen syvän kiitollisuuden ja kunnioituksen tunteet herra Emil Juurevalle hänen seuran hyväksi tekemästä arvokkaasta työstä ja nyt saadusta odottamattamasta mutta hyvin tervetulleesta lahjasta. Pokaali on omiaan innostuttamaan ja rohkaisemaan H.K.-Urheilijoita. Kaikki läsnäolijat nousivat kiittämään herra Juurevaa. Herra Viljo Kaurelalle joka aina väsymättä on toiminut tulkkinä seuran hyväksi esitettiin myös kiitokset.

H.K.-U.-seuran nuoret Eva-Kaisa Nieminen, Hilka Salo ja Leo Kaurela esittivät antaumuksella ja taidolla merimiestanssin, puukenkätanssin ja unkarilaistanssin.

Kuvaelma Majakka pikavalokuvaajana nosti hilpeyttä. Majakkana Lauri Vainola apuna Miina. Pappa esitti taidolla humoreskin. Siinä jokainen seuran jäsen sai riimironikkansa. Varjokuvia oli aikomus myös esittää mutta koneen puutteessa täytyi tyytyä katselemaan niitä pilapiirroksia joita etevä Vaala Kaurela oli tekstannut papasta joukkoineen. Vielä tarjottiin teetä leivoksineen. Lopuksi oli karkeloa.

Läsnäolijat olivat iltaansa varsin tyytyväisiä. Valppaan edustaja julkatoi kiitollisuutensa kaikesta arvokkaasta näkemästään ja piti lyhyen esitelmän 100, 200 ja 400 metrin juoksujen tavasta.

H.K.U.-seura pyytää lopuksi julkituoda lämpimät kiitoksensa kaikille jotka merkkipäivänä muistivat seuraa.

K y n ä.

MATKAKIRJE SAKSASTA, TANSKASTA JA RUOTSISTA.

(Jatkoa.)

Samana iltana kun Berliiniin saavuimme saimme kutsun tulla katsomaan Berliinin kuurojen uimaseuran harjoituksia Poststadionille. Siellä tapasimme Ruotsin Nürnberg-joukkueen tunnettuine urheilijoinen ja johtajineen. Oli hauskaa tavata heitä ja iloisia tervehdyksiä vaihdettiin. Hämmästyttävän monta uimaria näimme harjoittelevan. Siinä oli suuria ja pieniä, naisia ja miehiä. Tunteettomat tutustuivat pian toinen toisiinsa ja osasivat viittomakielellä puhutella toisiaan. Minulla sattui olemaan uimapuku mukana ja otin virkistävän uimakylyn minäkin. Harjoitusten jälkeen koонуimme Stadionin ravintolaan. Hyvässä sovussa siellä pohjoismaalaiset ja saksalaiset seurustelivat »Bierseidelin» ääressä. Kellon lähetessä 10:tä täytyi urheilijain mennä kotiinsa. Me 4 sekä pari saksalaista kuuroa läksimme iltakävelylle katselemaan millaista elämä on suurkaupungissa. Miljoonakaupungin liike oli huumaava ja me ulkomaalaiset jouduimme aivan päästä pyörälle kun emme ole tottuneet näkemään sellaista. Loppumatomana jonona liikkui kaduilla kaksikerroksisia autobusseja, autoja, pyöräilijöitä, sähköjunia ja kansaa. Pistäydymme muutamiin kahviloihinkin. Tarjoilijat olivat niissä sangen huvittavia ja palvelivat parhaansa mukaan yleisöä. Liike ei näkynyt vähenevän ensinkään kaduilla vaikka yö oli jo pitkälle kulunut.

Seuravana päivänä ohjasi meitä uimaseuran sihteeri, herra Fritz Mehle, katsomaan kaupungin nähtävyyksiä. Illalla menimme eräälle rautatien asemalle vastaanottamaan tanskalaista urheilijajoukkuetta.

Seuravana päivänä vei hra Mehle meidät katsomaan Grünewaldin urheilukenttää, Stadiota, johon mahtuu 80,000 henkeä. Se oli annettu vapaasti käytettäväksemme harjoittelua varten. Siellä näimme uudenaikaisesti varustetun Stadion ja saimme verrytellä matkasta väsähtäneitä jäseniämme. Juoksijamme juoksivat 500 m pituista rataa, hyppääjät kokeilivat ensiluokkaisia ratoja, ja keihäänheitäjillä oli riittävästi tilaa. Stadionilla oli uima-allaskin. Tanskalainen ja

ruotsalainen uimari kokeilivat sitä. Harjoittelun jälkeen söimme päivällisen ravintolassa ja lopuksi valokuvattiin koko seurue, jonka jälkeen palattiin takaisin Berliiniin. Illalla olimme taas kutsutut Uimaseuran harjoitukseen ja saimme nähdä vesipallo-ottelun. Siinä kuulevat voittivat kuurot 4—1.

Torstaina lähdettiin erikoisesti tilatulla vaunulla Berliinistä Nürnbergiin. Meitä oli 70 »olympialaista». Perille saavuimme saman päivän illalla.

(Jatk.)

(Jatk. s:lta 18.)

kiireesti lähimpään vaatetusliikkeeseen ostamaan housuja matkakumppanillensa, mutta siellä ei ollut niin suuria valmiita housuja. Taas pettyneinä he kulkivat autolla toisesta liikkeestä toiseen, kunnes he vihdoinkin löysivät luullaksensa sopivat housut. Sillä aikaa Paksu herra odotti hermostuneena valitusten sekä matkakumppaneitansa että itseänsä. Löydettyään ne housut he riensivät riemastuneina takaisin asemalle. Mutta taas he tulivat pettyneiksi huomattessaan heti, että se paikka, josta he astuivat alas olikin tyhjä. He juoksentelivat ottamaan selkoa mihinkä vaunu katosi. He tapasivat erään vaimon, nähtävästi siivoojattaren, joka ilmoitti, että vaunu oli viety Pasilaan ja miehet jättivät kiittämättä vaimon, hyppäsivät yht'aikaa autoon huutaen: »Pasilaan jou-tuin!» Auto meni huimaa vahtia, koska he pelkäsivät myöhästyvänsä Valtioneuvostosta. Äkkiä he pysähtyivät perille, missä sijaitsee laaja ratapiha. Hikipäissä he etsivät tuttua vaunuansa, löysivät vihdoinkin sen, mutta eivät päässeet sisään. Rynkkyttivät rajusti ja yhä ovi oli lukossa kuin hauta. Pian ilmestyi ovelle herran pörröpää hysteerisenä ja onneettoman kalpeana. Näppärä Pikku herra juoksi etsien rautatieläistä ja Pitkä herra jäi ovelle, jonka takana olevalle hän näytteli ruudun läpi housut. Pikku herra tuli perässään rautatieläinen ja ovi saatiin auki, jolloin he hyökkäsivät ojentaaksensa housut ilostuneelle herralle huudahtaen: »Hyppääs nyt, hei Pekka kulta, pian housuihin, muuten myöhästymme!» 150-kiloinen herra asettui vaivalloisesti housuihin, mutta taaskin ne olivat niin lyhyet, että ulottuivat vain polven

alapuolelle. Housujen hakijat olivat vain pitäneet silmällä ympärysmittaa, eivätkä muistaneet tarkastaa lahkeiden pituutta. Pian vikkeli Pikku herra keksikin keinon, toisten valittaessa alakuloisina. Hän lainasi henkselinsä, ne venytettiin pitkiksi ja pantiin vielä hakaneuloin, joita ihme kyllä löytyi rautatieläisen liiveistä. Kun kaikki oli valmista, tuli naurettava näky, mutta onneksi Paksulla herralla oli mukana kesäpaltto, joka peitti häntä siitä. Nopeasti hyppättiin, astuttiin samaan autoon, jolla ajettiin huimaa vauhtia kaupunkiin ja tarkastettiin, oliko kaikki paperit kunnossa sal-kussa. Kun saavuttiin komean Valtioneuvostotalon eteen oli suureksi onneksi jällellä vielä 5 min. ja noustiin ylös portaita oven-vartijan avatessa ovea. Hengästyneinä järjestettyään itsensä jättivät he sinne Porin puolesta asiapaperit Porin kaupungin valtakirjoineen. Nyt vihdoinkin monien seikkailujen jälkeen he olivat perillä. Tehtyään velvollisuutensa he kukin erosivat.

Sitten myöhemmin he tapasivat toisensa sattumalta hotellissa. Siellä Paksu herra tarjosi hienot päivälliset heidän vaivojensa pal-kaksi. Vielä hän näytteli päällänsä olevia räätälin valmistamia housujansa huomauttaen, että siepattujen housujensa taskussa oli ainoa kassakaapin avain, jota ei kaihannutkaan niin paljon kuin kadonneita housuja. Sitten he kaikki kolme Porin her-raa palasivat kotiinsa nyt. varovaisemmin Niin, kolmella Porin herralla oli sekä hyö-tyä että seikkailua matkoillaan.

Kynän oppilas.

**PUHE LAHDEN KUUROJENYHDISTYKSEN
JOULUJUHLASSA 2. 1. 1932.**

ARVOISAT NAISET JA HERRAT!

Tässä juhlassa on eräitä kuulevia kutsuvieraita. Mahdollisesti on heidän joukossaan niitäkin, jotka eivät ole kuulleet mitään kuurojenyhdistyksestä ja sen tarkoituksista, niin on minulla kunnia selostella teille vähän kuurojenyhdistyksistä ja niiden merkityksestä. Kun pitkällisen ja vaikean koulunkäynnin jälkeen kuurot palaavat kotiseuduilleen tai toisille seuduille, joissa he saavat työpaikkoja, niin usein he joutuvat eristettyyn elämään ja vähitellen kadottavat koulussa saamansa opin. Osa heistä joutuu kaupunkiin ja sellaisille seuduille, joissa on jo ennestään kohtalotovereita. Siellä he joutuvat monella tavalla kosketuksiin keskenään. Lahdessa juuri heidän keskuudessaan heräsi ajatus perustaa oma yhdistys, joka kokoisi heitä säännöllisiin kokouksiin harrastamaan heille kuuluvia henkisiä ja taloudellisia harrastuksia. Suomessa on nyt noin 22 yhdistystä, joilla on oma Liitto Helsingissä. Monet niistä ovat vanhoja. Yksi yhdistyksistä viettää piakkoin 50-vuotisjuhlaansa. Monet yhdistyksistä ovat sangen elinvoimaisia ja korkealle pyrkiviä. Niillä on jo oma talo tai ovat juuri saamassa oman talon. Oman talon saamiseen tarvitaan usein suuria ponnistuksia. Omien talojen saamisessa on myös kuulevilla lämminsydämisillä ihmisillä suuri osuus.

Tämä Lahden kuurojenyhdistys on vain vuoden vanha, mutta sen perustamisen ajatus on jo 20 vuoden vanha. Siihen aikaan asui täällä kuuro nainen, nimeltään Hulda Hipeli. Hän oli sangen lämminsydäminen kohtalotoverilleen ja kutsui aina heitä kotiinsa ja siitä vähitellen kehittyi ompeluseura kuurojen yhdistyksen perustamisen hyväksi. Oli jo annettu tulevalle yhdistykselle nimi »Valonsäde». Sillä oli ennen maailmansotaa sievoinen rahastokin, noin 400 markkaa, nykyisen rahanarvon mukaan yli 4,000 markkaa. Mutta ikäväksi ei suotu heille laatia yhdistykselle sääntöjä, sillä melkein kaikki kuurot poistuivat täältä toisille paik-

kakunnille enimmäkseen avioliittojen kautta. Heistä keskeisin henkilö, Hulda Hipeli, poistui kotimaansa rajojen ulkopuolelle Inkerin maalle ja oli siellä kuurojen koulun johtajan puolisona ja nyt on hän leskenä ja nauttii valtion eläkettä. Niin kului kymmenkunta vuotta, silloin oli täällä vain pari kuuroa. Sitten alkoi ilmestyä tänne nuoria juuri koulusta päässeitä kuuroja ja heidän lisääntyessään kävi monta kertaa Hulda-rouva täällä ja kehoitti nuoria kuuroja perustamaan yhdistyksen, niin vihdoinkin kypsyi päätös perustaa tänne kuurojen yhdistys. Tähän asti yhdistys oli toiminut vajavaisesti kokoushuoneitten puutteen vuoksi. Eikä pienen jäsenrahaston takia voitu vuokrata kalliita huoneita säännöllisiin kokouksiin. Oli ainoastaan järjestetty 2 juhlaa vuodessa tähän asti ja niitten tulokset olivat pieniä. Nyt vihdoinkin saamme järjestää säännölliset kokoukset kuuroille Kouluhallituksen myönnyttyä tämän huoneen käyttämiseen pienellä korvauksella.

Tämän koulun rehtori herra Tähtinen on ollut myötätuntoinen meidän kuurojen pyrkimyksille ja tämän vuoksi pyydän lausua hänelle Lahden ja sen ympäristön kuurojen yhteisen, nöyrän kiitoksen.

K. Remmi.

Tietoja kotimaasta

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON HAARASASTOILLE HUOMATTAVAA. Ensi kesänä tulee 6 vuotta kuluneeksi siitä kun Porvoossa pidettiin 9:s Suomen kuuromykkäin kokous, jollaisia Kuuromykkäinliiton toimesta on pidetty joka kolmas vuosi. Kolme vuotta myöhemmin, v. 1929, pidettiin Helsingissä neljäs yleinen, pohjoismainen kuurojen kokous, joka samalla meille suomalaisille muodostui kymmenenneksi kolmivuotiskokoukseksi.

Ensi kesänä olisi siis taas oikeastaan toimeenpantava Suomen kuurojen yleinen kokous. Tätä asiaa on Liiton keskushallitus valmistavasti käsitellyt ja tullut siihen päätökseen, että se haluaa ensin saada tietoa mitä Liiton haaraosastot ja yksityisetkin jäsenet tästä asiasta nykyoloissa ajattelevat.

Jokainen nim. tietää, että maassamme, niinkuin koko maailmassa, eletään vaikeata pula-aikaa. Valitsee suuri työttömyys, rahanpuute, köyhyys ja surkeus. Pula-aika on luonnollisestikin raskaana kohdannut monen monia kuuroja, joilla ennen oli työtä ja rahaa riittävästi. Voidaan siis olla erimielisiä siitä onko ollenkaan sopivaa toimeenpanna

kuurojen kokousta ensi kesänä, vai onko se siirrettävä eteenpäin, kunnes olet paranevat ja pula-aika loppuu. On varmaan paljon kuuroja, joilla ei ole rahaa kalliiden matkojen tekemiseen.

Liiton keskushallitus on päättänyt kysyä neuvoa haaraosastoiltaan tässä asiassa. Kehoitamme siis maamme jokaista 21 kuurojen yhdistystä pitämään kokouksen, jossa keskustellaan: Onko ensi kesänä pidettävä yleinen kuurojenkokous, vai onko se pula-ajantakia siirrettävä toistaiseksi parempiin aikoihin?

Kokouksissa on pidettävä pöytäkirja, joka sihteerin on lähetettävä Suomen Kuuromykkäinliiton sihteerille, past. H. Nybergille Helsinkiin ennen maaliskuun alkua. Näin saadusta pöytäkirjoista saadaan nähdä, mitä maamme kuurojen piireissä kokouksen pidosta ajatellaan.

Ja vielä toinen kysymys. Samalla kun asiasta haaraosastoissa keskustellaan ja päätetään olisi myös neuvoteltava siitä, missä päin maamme 11:s yleinen kuurojen kokouksemme olisi pidettävä, jos se pidetään.

Kun haaraosastojen vastaukset yllämainittuihin kahteen kysymykseen ovat keskushallitukselle ennen maaliskuun alkua saapuneet päättää keskushallitus asiasta ja esittää sen Liiton vuosikokoukselle.

S. K. liiton keskushallitus.

Tuomas Havulinna

50 VUOTTA täytti viime joulukuun 21 päivänä maanviljelijä Tuomas Havulinna Huittisissa. Hän kävi Turun puhekouluun. Lämmitäjänä ja kellonsoittajana hän oli Huittisten kirkossa 20 vuotta. Hän on vielä maanviljelystyössä kotona. Hän on ollut »Heffata» yhdistyksen jäsenenä perustamisesta asti. Tätä merkkipäivää vietettiin Talvian luona juhllisuudella. Heffatan jäseniltä hän sai hopeavitjat ja silmälasit.

TURUN KUUROMYKKÄINYHDISTYKSEN vuosikokous pidettiin tammikuun 3 p:nä. Kokouksen avasi opettaja J. K. Palomaa, joka myöskin valittiin sen puheenjohtajaksi.

Vuosikokoukselle luettiin yhdistyksen toimintakertomus kuluneelta vuodelta. Mainittakoon siitä tässä seuraavaa:

Yhdistys, joka nyt on 46-vuotias, on toiminut etenkin Turun ja sen ympäristön kuuromykkäin siivittämisiksi. Sen jäsenet ovat kokoontuneet sunnuntaisin ja kolmena arkipäivänä viikossa kokouksiin, ohjelmallisiin iltamiin ja juhliin, joista mainittavin on yhdistyksen 45-vuotisjuhla ja uudenvuodenjuhla. Ohjelmiin on kuulunut m.m. esitelmiä ja puheita, joita on pidetty sekä puhe- että viittomakielellä. Sitä paitsi on pidetty syyskuussa kuuromykkäin esitelmä- ja valistuspäivät, joissa oli osanottajia noin 120 ja esitelmöitsijöitä 11. Yhdistyksessä on pidetty vuoden kuluessa yhteensä 48 esitelmää ja 68 puhetta ja esitetty 38 kertomusta y.m. Kuuromykkäin sielunhoidosta on rovasti H. Nyberg pitänyt huolta käymällä kolme kertaa vuoden kuluessa pitämässä hartaushetkiä paikkakunnalla. On valitettavaa, että Suomen kuuromykkäin matkappien luku on liian pieni, heitä on ainoastaan kolme, ja heidän piirinsä ovat laajat, joten he vain harvoin voivat käydä kuuromykkäin luona.

Yhdistys on saanut avustusta Turun kaupungin valtuustolta 2,000 mk., Turun Säästöpankilta 1,000

mk. ja Turun Kuuromykkäin auttajayhdistykseltä 250 mk. Sitäpaitsi on virolainen kuuromykkä, herra K. Luht Tallinnasta käydessään yhdistyksessä lahjoittanut yhdistyksen omakotirahastoon 300 mk. ja 200 mk. joululahjoiksi köyhille kuuromykkäin lapsille. Kuuromykkäinliiton keskushallitus on antanut 1,000 mk. omakotirahastoon. Kaikista näistä lahjoituksista on yhdistys kiitollinen ja kiittää hyväntekeijöitään niistä sydämellisesti.

Alaosastona yhdistykseen ovat kuuluneet shakki-seura ja kuuromykkäin urheiluseura »Valpas», joka osallistui viime elokuussa Nürnbergissä pidettyihin kuuromykkäin kansainvälisiin olympialaisiin kisoihin.

Oman huoneuston hankkimiseksi on yhdistys toimeenpannut yleisen rahankeräyksen Turun ja Porin läänin alueella. Keräys tuotti sievän summan yhdistyksen omakotirahaston pohjaksi, jonka kartuttamiseksi on pyydetty sisäasiainministeriöltä lupaa saada myydä 25,000 kpl. kuvapostikortteja valtakunnan alueella. Vuoden lopussa oli omakotirahaston summa 68,088 mk. 50 p:niä.

Yhdistyksen työttömyys-, sairaus- ja lakkokassa on ollut kovalla koetuksella monien kuuromykkäin työttömyyden tähden. Sen varat ovat miltei kokonaan loppuneet, ollen siinä enää vain 100 mk. Avustusta on myöskin jaettu »Lesken ropo»-rahastosta, jonka säästö tälle vuodelle tekee 1,189 mk. 10 p:niä, ja Loa Sahlbergin rahastosta, jonka säästö on 1,040 mk. 35 p:niä. Vilhelmiina Kemiläisen rahaston tili osoitti vuoden lopussa säästöä 133 mk. 10 p:niä. Nämä rahastot ovat varsin pieniä, joten niistä ei voida paljon apua jakaa tarvitsijoille.

Yhdistyksen varsinainen oma tili osoittaa säästöä edelliseltä vuodelta 40,076 mk. 59 p:niä., tuloja 18,889 mk. 45 p:niä, menoja 12,818 mk. 75 p:niä ja säästöä kuluvalle vuodelle 46,147 mk. 29 p:niä.

Jäsenluku oli vuoden alussa 80 henkeä. Uusia jäseniä on tullut 8 ja poistunut on 15, joten vuoden lopussa oli 73, joista 35 kuuluu Kuuromykkäinliittoon vakainaisina jäseninä ja 31 vuosijäseninä.

Yhdistyksen johtokunta on kokoontunut vuoden kuluessa 11 kertaa ja on yhdistyksen ja johtokunnan puheenjohtajana ollut op. J. K. Palomaa, sihteerinä ja rahastonhoitajana herra E. Savisaari ja johtokunnan muina jäseninä ovat olleet rvat A. Rantanen ja M. Vilkki ja hrat A. Vilkki, J. Lehtimäki, B. Kaski ja I. Vuorinen sekä varajäseninä hrat E. Raitanen ja L. Vigen.

Kun vuosikertomus oli luettu, esitettiin kokoukselle yhdistyksen tilit ja myönnettiin tilintarkastajain lausunnon perusteella asianomaisille vastuuvapaus kuluneelta vuodelta.

Vuosikokous valitsi sitten yksimielisesti yhdistyksen puheenjohtajaksi kuvavaksi vuodeksi opettaja J. K. Palomaa ja varapuheenjohtajaksi herra E. Savisaaren. Johtokuntaan valittiin hrat A. Vilkki, J. Lehtimäki, E. Raitanen, L. Vigen, J. Vuorinen ja J. Heino sekä varalle hra F. Hellä ja rva M. Vilkki.

Tilintarkastajiksi tulivat hrat H. Rantanen ja V. Kallio sekä varalle rvat A. Rantanen ja A. Valenius.

Jäsenmaksu yhdistykselle määrättiin 15 mk. hengeltä ja Suomen kuuromykkäinliittoon kuuluville 18 mk.

Työttömyys-, sairaus- ja lakkokassan hoitajaksi valitsi kokous hra E. Raitanen ja hänen varamiehenekseen hra V. Kalilon ja huvitoimikuntaan 14 sekä ravintolatoimikuntaan 7 jäsentä.

Lopuksi piti yhdistyksen puheenjohtaja puheen, kiittäen yhdistyksen toimihenkilöitä hyvästä yhteistyöstä ja toivoen sen työn menestyvän myöskin alkaneella vuodella pula-ajasta huolimatta kuuromykkäin onneksi.

URHEILUKUULUMISIA HELSINGISTÄ. H:gin Kuuromyökkäin Urheiluseura loi katsauksen päätyneeseen työvuoteensa 28 vuosikokouksessa tammik. 24 p:nä.

Miesten voimisteluharjoitukset on pidetty talven kuluessa Eläintarhan kansakoululla. Niissä on käynyt säännöllisesti 9—19 miestä. Niiden jälkeen on pidetty nyrkkeilyharjoituksia.

Naisten voimisteluharjoitukset on pidetty alkuja loppupuolilla vuotta HKY:llä. Mutta ne päättyivät heti alkuunsa kuin tavallisesti.

Seura on järjestänyt kaikkiaan 10 kilpailua ja osanottajia niihin oli 68 mieheen ja 12 naiseen eli 43 enemmän kuin edellisenä vuonna: 10 km hiihdossa 14 ja 5 km hiihdossa 9 miestä; ensimmäisten 3 km hiihdossa ja toisessa 4 naista; vauhdittomissa hypyissä 13 miestä; 100 m. rintauinnissa 11 ja 50 m vapaauinnissa 8 miestä; murtomaajuoksussa 6 miestä; 5-ottelussa 8 miestä ja naisten 100 m juoksussa 4 naista. Sitäpaitsi on järjestetty lukemattomia vartavasten määrättyjen tulosrajojen alittamiskilpailuja pitkin kesäurheilukautta. Tämä kilpailumuoto on hyvä keino innostamaan ja kehittämään seuran jäseniä hyväksi urheilijoiksi. Alittamisessa onnistuneet saivat palkinnokseen kunniakirjoja. Vieläpä on päätetty antaa hopeamitalit niille, jotka alittavat nykyiset KUL:n ennätykset. Niissä ei ketään vielä onnistanut. Seuran naisjäsenet toivat kotiin Hämeenlinnan KUL:n naisten 3 km hiihtomestaruuskilpailujen II ja III palkinot ja miesjäsen ikämiesten 10 km hiihtomestaruuden III palkinnon. Seuran värejä on puolustanut 9 mies- ja 3 naisjäsentä KUL:n yleisurheilumestaruuskilpailuissa Hämeenlinnassa. Huomattavaa oli, että he muodostivat hyvän joukon yli 20 % kilpailujen osanottajavuvusta. Vielä lisäksi oli suuri joukko seuran jäseniä mukana huvitarkoituksessa. Näissä mestaruuskilpailuissa seuran jäsenet tuottivat 3 II:sta ja 6 III:ta palkintoa. KUL:n uintikilpailut voittivat seuran jäsenet tietysti.

Seura on saanut kaupungin urheilulautakunnalta 1,000 markan apurahan voimistelu- ja urheilutyön tukemiseksi. Kaupungin kiinteistölautakunta on vuokrannut seuralle pukeutumissuojan Eläintarhan urheilukentällä.

Seuran jäsen H. Vikberg on omalla kustannuksella matkustanut edustamaan Suomen Nürnbergin k.m. olympialaisissa, joissa hän tuli toiseksi keihäänheitto- ja kilpailuissa, tuottaen Suomelle hopeamitalin. Myös seuran puheenjohtaja Hj. Sandblom oli opintomatalla Nürnbergin k.m. olympialaisissa.

Lokakuussa on seuran sihteeri aloittanut tietopuolisen luontosarjan urheiluteknikasta, joista on jo pidetty kolme luentoa.

Eräistä jäsenten eroamisista huolimatta jäsenluku on kasvanut 9:llä, ollen nyt 71. H:gin Kuuromyökkäin Urheiluseura tuntuu nousevan suurseuraksi Suomen kuuromyökkäinurheiluloissa. Päättynyt työvuosi on vilkastoiminnallisista tähänastisista seuran historiassa.

Johtokunta on kokoontunut 8 kertaa seuran taloudellisen aseman tukemiseksi ja järjestetty iltamaa, 1 huviretkely ja pikkutivoli Satulinnassa. Sen tilinpäätös vuodelta 1931 oli seuraava: tuloja Smk. 8,038:32, menoja 3,937:45 ja säästöä vuodelle 1932 4,100:77.

Johtokunnan kokoonpano vuonna 1931 oli seuraava: Hj. Sandblom puheenjohtaja; K. Mikkola varapuheenjohtaja ja kalustonhoitaja; J. Luomajoki sihteeri; B. Ahlbäck rahastonhoitaja; A. Helenius urheilukapteeni; E. Färdig ja neiti Helvi Korhonen naisosaston johtajina. Varajäseninä olivat herana A. Jokelainen ja rouva Edith Sandblom.

Seuran tämänvuotisessa vuosikokouksessa 46 äänioikeutetun jäsenen läsnäollessa ja hra K. Rosenbergin johtaessa puhetta myönnettiin vastuu- ja tilivapaus johtokunnalle vuodelta 1931. Puheenjohtajaksi valittiin uudelleen »huutoäänestyksellä» hra Hj. Sandblom. Sitten toimitettiin johtokunnan vaali vuodeksi 1932. Tällöin tulivat valituksi herrat J. Luomajoki, B. Ahlbäck, A. Helenius, K. Mikkola, K. Rosenberg ja neiti Aura Eskelinen. Varajäseniksi tulivat herrat V. Salovaara ja V. Pettersson ja neiti Aino Valtonen. Tilintarkastajiksi valittiin uudelleen herrat E. Karilas ja R. Pitkänen. KUL:n IV:teen kolmivuotiskokoukseen valittiin edustajiksi herrat Hj. Sandblom, A. Helenius, K. Rosenberg, ja neiti Aura Eskelinen, varalle herrat A. Jokelainen ja K. Mikkola. Vuosikokouksen jälkeen pidetyssä kokouksessa johtokunta valitsi keskuudestaan K. Rosenbergin varapuheenjohtajaksi, J. Luomajoen sihteeriksi, B. Ahlbäckin rahastonhoitajaksi, A. Heleniuksen kantomieheksi ja urheilukapteeniksi, K. Mikkolan kalustonhoitajaksi ja Aura Eskelisen naisosaston johtajaksi. Sihteeri.

UUDENVUODEN ONNENTOIVOTUKSISTA lehtemme viime numerossa kertyi rahaa yhteensä 785 mk., mikä summa kokonaisuena on annettu Avikin kuurojen vanhustenkodille Suomen kuurojen lahjana. Tästä suuresta lahjasta lausumme vanhainkodin puolesta lämpimät kiitoksemme.

Toimitus.

JYVÄSKYLÄN Kuuromyökkä-Urheilijoilla oli vuosikokouksensa tammikuun 10 p:nä Jyväskylän Kuuromyökkäinkoululla. Läsnä oli 19 seuran jäsentä. Vuosikokouksen puheenjohtajaksi valittiin Urho Lehtimäki ja sihteeriksi Hilma Poutanen. Seuran tilit ja vuosikertomus hyväksyttiin muistutuksitta. Puheenjohtajaksi vuodeksi 1932 valittiin uudelleen Nestori Toikkanen. Johtokuntaan tulivat Lahja Kuukkanen, Adolf Marttila, Elina Latvala ja Sanna Kangas sekä varalle Matti Kangas ja Aino Laitinen. Tilintarkastajiksi valittiin Tyyni Järvinen ja Väinö Poutanen. Emänniksi valittiin Sanna Kangas, Aino Laitinen, Elin Toikkanen ja Hilma Poutanen. Huvitoimikuntaan tuli tällä kertaa 6 henkeä, nimittäin: Olga Parkkonen, Aino Laitinen, Elina Latvala, Adolf Marttila, Nestori Toikkanen ja Nestori Parkkonen. Edustajaksi K.U.L:n liittokokoukseen valittiin Lahja Kuukkanen. — Kokouksen virallisen puolen päätyttyä oli vapaata keskustelua ja tällöin kertoi m.m. Urho Lehtimäki Helsinginmatkastaan. Lopuksi piti vastavalittu johtokunta vuoden ensimmäisen kokouksensa valiten keskuudestaan varapuheenjohtajaksi ja rahastonhoitajaksi Adolf Marttilan sekä sihteeriksi Lahja Kuukkanen.

JOULUJUHLA. Seinäjoen ja sen ympäristön Kuuromyökkäinyhdistys vietti joulujuhlaa Seinäjoen yhteistalossa 3 p:nä tammikuuta. Kokous alkoi kello 16.

Kaunis joulukuusi oli koristettu ja valaistu monin kynttilöin sekä suuri sali koristettu havuköynnöksillä ja valaistu värivaloilla. Pastori J. Karhu piti Joulusaarnan. Matti Yli-varvi luki kertomuksen »Rikkaan ja köyhän pojan joululahja». Kaarlo Martola Vaasasta »Joulun valmistelusta». Pastori J. Karhu piti vielä useita puheita, joista mainittakoon Tasavallan Presidentin P. E. Svinhufvudin maanpaosta Siperiassa. Vielä hän piti lopettajaisrukoukset. Viimein tuli aika komea joulupukki lahjoineen ja lauloi laulun »Tähtisilmä». Lahjansa jaettua hän poistui ja siihen päättyi joulumme. Sitte me kaikki saimme yhdistyksen tarjoamat kahvit leipineen. Vuorokeskustelujen jälkeen me hajaannuimme. K. A. Somppi.

SEINÄJOEN ja sen ympäristön kuuromykkäinyhdistyksen vuosikokous pidettiin Seinäjoen yhteistalossa 3 päivänä tammikuuta v. 1932. Osanottajia saapui 35 henkeä.

Kokous alkoi kello 10 hartauspuheella, jonka piti pastori J. Karhu Oulusta. Kahviloman jälkeen alkoi vuosikokous, jonka johti Matti Yli-varvi ja K. A. Somppi. Viimevuoden tilit tarkastettiin ja samoin pöytäkirjat. Rahaston hoitajalle myönnettiin täydellinen tilivapaus. Sitten toimitettiin uudet vaalit. Puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja päätettiin pitää ennallaan. Useiden johtokunnan jäsenten poissaolon vuoksi vaihtuivat johtokunnan jäsenet ja varajäsenet. Puheenjohtajaksi valittiin Matti Yli-varvi ja varapuheenjohtajaksi K. A. Somppi. Valittiin lippuäänestyksellä uudet johtokunnan jäsenet täksi vuodeksi. Valituksi tulivat Aini Silvasti, Antti Härmä ja Hannes Sorsa, varalle Martta Mannila ja Väinö Virtanen. Rahastonhoitajaksi Alli Härmä. Sihteeriksi ja rästinkantajaksi K. A. Somppi. Tilintarkastajiksi Anna Sauselin ja Saima Ojanen, varalle Roosa Kuusisto. Pöytäkirjantarkastajaksi Selma Sorsa ja Matti Turja. Edustajiksi edustajakokoukseen Helsinkiin valittiin Matti Yli-varvi.

Seuraava kokous päätettiin pitää Antti Härmän luona 6 päivänä maaliskuuta. K. A. Somppi.

KUOPION KUUROMYKKÄ-URHEILIJAIN VUOSIKOKOUS oli tammikuun 24 päivänä Kuorojenkoululla. Kokouksen avasi puheenjohtaja Jussi Väisänen, jonka jälkeen sen puheenjohtajaksi valittiin neiti Hilja Tukiainen ja sihteeriksi neiti Milja Kolari.

Seuran sihteeri Milja Kolari luki laatimansa toimintakertomuksen vuodelta 1931, joka hyväksyttiin. A. V. Hartikainen luki tilikertomuksen. Johtokunnalle myönnettiin vastuuvapaus.

Seurasi sitten puheenjohtajan vaali. Se toimitettiin huutoäänestyksellä ja puheenjohtajaksi tuli uudelleen Jussi Väisänen. Johtokunnan jäsenten vaali toimitettiin suljetuilla lipuilla ja valittiin johtokuntaan seuraavat eniten ääniä saaneet: Eeva Toivanen, Milja Kolari, A. Holopainen ja Martti Pirskanen, varalle Aug. Tuhkanen ja Anni Häkkinen.

Tilintarkastajiksi tulivat, opettaja rva Elsa Marttinen ja opettaja Veikko Lehvä, varalle neiti Liisa Ahonen ja herra Veikko Savolainen.

Emännäksi valittiin rouva H. Hämäläinen, varalle neiti L. Ahonen.

Vuosikokouksen pöytäkirjan tarkastajiksi tulivat rouva Hämäläinen ja neiti Ahonen.

Keskusteltiin jäsenmaksusta ja eräs jäsen ehdotti sen alentamista. Ehdotus hyljättiin ja jäsenmaksu jäi entiselleen, nim. 10:— naisilta ja 15:— miehiltä. Uusi johtokunta kokoontui heti vuosikokouksen päätyttyä valitsemaan eri virkailijat. Varapuheenjohtajaksi tuli uudelleen A. Holopainen, sihteeriksi samoin uudelleen Milja Kolari. Rahastalon hoito uskottiin neiti Toivaselle ja jäsenmaksuja karhuamaan joutuu tästä lähin Martti Pirskanen. Kalustonhoitajaksi valittiin A. Holopainen. Kirjevaihdejaksi tuli neiti Kolari.

Seura järjestää huviretken Vaajasaloon Tuoviselle laskiaissunnuntaina 7 p:nä helmik. Perillä kahvitarjoilua, leikkiä y.m. Omat eväät mukaan! Ellei luntta tule, sopii mennä jätse potkukelkoilla. Kaikki mukaan!

Huomautan vielä siitä seikasta, että kaikki urheiluseuraa koskevat kirjeet on tästä lähin osoitettava suoraan puheenjohtajalle (os. Jussi Väisänen, Kuopio, Puijonkatu 8) tai sihteerille (os. Milja Kolari, Kuopio, Savonkatu 26).

Mila.

HÄMEENLINNAN KUUROMYKKÄ-URHEILIJAT seuran vuosikokous pidettiin sunnuntaina tammikuun 31 p. tyttöskoululla, alkaen kello 2.

Ennen varsinaisen kokouksen alkua piti rva Ylén pienen muistopuheen sillä 2 vuotta sitten tammik. 31 p. kello 2 saatiin Armas Feldtin kylmennytt ruumis ylös järvestä. Hetken hiljaisuudella ja seisallaan kunnioittivat läsnäolijat puhetta.

Jaettiin palkinnot vuonna 1931 pidetyistä hiihtokilpailuista.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin herra Paavo Valtari ja sihteeriksi Leo Kaurela. Herra Lauri Vainola, joka on ollut 5 vuotta H.K.-U:n puheenjohtaja pyysi eroa monien töidensä takia, joiden vuoksi hän on usein ollut kiinni. Tämän jälkeen puheenjohtajaksi valittiin herra Hannes Ylén. Johtokuntaan valittiin herrat Ilmari Valtonen ja Paavo Valtari, rva Ida Ylén ja neiti Eva-Kaisa Nieminen varalle herra Vaala Kaurela ja neiti Kaisu Valtari. Tilintarkastajiksi neiti Anni Toivola ja Leo Kaurela, varalle herra Vainola ja Aili Pyymäki.

Johtokunnan kokouksessa valittiin varapuheenjohtajaksi sihteeriksi ja rahastonhoitajaksi herra Ilmari Valtonen. Kantomieheksi Paavo Valtari.

Oli aikomus pitää hiihtokilpailut jäsenille, mutta lumen puutteesta oli kilpailut peruutettava.

HÄMEENLINNAN KUUROMYKKÄIN YHDISTYKSEN vuosikokous pidetään sunnuntaina helmikuun 21 p. kello 13 tyttöskoululla. Jäsenet saapua. Jäsenkirjat mukaan. Uudet jäsenet tervetulleita.

RIIHIMÄEN kuuromykkäin yhdistyksen vuosikokous pidetään 13 p:nä maaliskuuta kello 12 päivällä Pohjoisella kansakoululla. Kaikki jäsenet mukaan, myös uudet jäsenet tervetulleita.

HÄMEENKYRÖN ja lähipitäjien kuuromykkäin yhdistyksen vuosikokous pidetään maaliskuun 6 p:nä klo 11 a.p. Hämeenkyrön seurakuntatalolla. Saapua kaikki jäsenet!

KUOLLUT. Tammikuun 8:p:nä nukkui kuolemaan uneen Jämsänkoscikella tehtaan työntekijä, neiti Katri Järvinen vähän yli 38 vuoden vanhana, pitemmän aikaa sairastettuun vaikeaa tautia. Katri Järvinen oli läpikäynyt Mikkelin kuuorojenkoulun, rouva Anna Savolaisen oppilas. Hän oli etevä ja siivo oppilas koulussa. Päästyään koulusta sai hän työpaikan Jämsänkosen suuressa paperitehtaassa, jossa työskenteli kuolemaansa asti. Vaikeuksien kautta kulki vainajan elämäntie. Toivomme että hän on päässyt rauhaan.

RAHANKERÄYS Turun Kuuromykkäinyhdistyksen omakotirahaston hyväksi. (Jatk.).

Lista n:o 110, maaviljelijä Y. Forss, Lokalaita 400:—; lista n:o 111, pienviljelijä A. Järvinen, Kyrö 304:—; lista n:o 112, neiti S. Järvinen, Kyrö 153:—; lista n:o 113, neiti M. Järvinen, Kyrö 31:—; lista n:o 114, neiti M. minen, Hajala, palautti tyhjänä; lista n:o 115, talollinen minen, Hajala, palautti tyhjänä; lista n:o 115, talollinen V. O. Eskola, Mellilä 215:—; lista n:o 116, neiti Eva K. Nieminen, Hajala 55:—; lista n:o 117, rouva Rauha Lumme, Vartsala, palautti tyhjänä; lista n:o 118, johtaja O. Sundgren, Turku 110:—; lista n:o 119, opettajat S. Salminen, Turku 60:—; lista n:o 120, puuseppä S. Johansson, Turku, palautti tyhjänä; lista n:o 120, veturilämmittäjä E. J. Eskola, Pori 38:—; lista n:o 121, opettaja K. F. Helisevä, Turku 50:—; lista n:o 122, kirvesmies J. Heino, Turku 314:25; lista n:o 123, kirvesmies J. Heino, Turku 305:50; lista n:o 124, työmies E. O. Mäkinen, Huittinen 20:—; lista n:o 125, talollisenpoika O. Suutarla, Rymättylä 478:—; lista n:o 126, puuseppä A. Johansson, Turku

20:—; lista n:o 127, konttoristi L. Peltonen, Turku 50:—; lista n:o 128, vaatturi A. Kannisto, Turku, palautti tyhjänä; lista n:o 128, kultaseppä J. I. Karp, Rauma 98:—; lista n:o 129, talollinen F. N. Rovio, Pomarkku 141:—; lista n:o 130, kivenhijoja K. Heinonen, Winkkilä 318:—; lista n:o 131, puuseppä A. Laine, Hajala, ei ole palauttanut; lista n:o 132, maanviljelijä H. Rautarinta, Paimio 359:—; lista n:o 133, jalkineentekijä E. Nurmi, Paimio 452:50; lista n:o 134, neiti L. Tuomola, Nousiainen 361:—; lista n:o 136, herra M. Himberg, Perniö 494:—; lista n:o 136, renki O. Lönnqvist, Koski, ei ole palauttanut; lista n:o 137, vahtimestari A. Mikkelsen, Turku 360:—; lista n:o 138, kirvesmies J. Heino, Turku 242:—; lista n:o 139, kirvesmies J. Heino, Turku 319:50; lista n:o 140, kirvesmies J. Heino, Turku 309:—; lista n:o 141, kirvesmies J. Heino, Turku 222:05; lista n:o 142, kirvesmies J. Heino, Turku 215:75; lista n:o 143, verhoilija P. Palmu, Turku 205:75; lista n:o 144, rouva I. Palmu, Turku 16:—; lista n:o 145, verhoilija P. Palmu, Turku, ei ole palauttanut; lista n:o 146, vaatturi E. Savisaari, Turku 402:—; lista n:o 147, rouva A. Hakala, Turku 2:—; lista n:o 148, puuseppä K. Hakala, Turku, palautti tyhjänä; lista n:o 148, lohkoilallinen E. A. Salomaa, Kiikala 150:—; lista n:o 149, renki J. Elmen, Turku 46:—; lista n:o 150, rouva V. Vanne, Turku 197:50; lista n:o 151, puuseppä S. Norrmalm, Turku 246:50; lista n:o 152, puuseppä S. Norrmalm, Turku 165:—; lista n:o 153, puuseppä S. Norrmalm, Turku 204:—; lista n:o 154, rouva E. Ritala, Tyrvää 20:—; lista n:o 155, herra M. Salmi, Lokalahti 271:25; lista n:o 156, herra O. Pietilä, Laitila 370:—; lista n:o 157, rouva I. Hakala, Salo 55:—; lista n:o 158, puuseppä K. Hakala, Salo 20:—; lista n:o 159, herra A. Kaivolin, Salo 431:—; lista n:o 160, neiti F. Marttila, Laajoki 228:—; lista n:o 161, pesijätär I. Niskanen, Turku 253:75; lista n:o 162, puuseppä H. Vieno, Turku 110:—; lista n:o 163, neiti I. Lundqvist, Turku 134:10; lista n:o 164, kauppatukustaja Willis Martenso, Turku 35:—; lista n:o 165, maanviljelijä V. Kallio, Kiikka 270:—; lista n:o 166, ompelijatar L. Oksanen, Masku 212:—; listat n:ot 167—171 kirvesmies J. Heino, Turku 1380:35; listat n:ot 172, 173, 175, 176 vaatturi E. Savisaari, Turku 1328:75; lista n:o 174, neiti L. Savisaari, Turku 21:—; lista n:o 177, rouva S. Laine, Turku 249:—; lista n:o 178, neiti Irene Sjöberg, Turku, palautti tyhjänä; lista n:o 178, talollinen L. Hongisto, Vammala, ei ole palauttanut; lista n:o 179, teurastaja M. E. Sainio, Kiukainen, palautti tyhjänä; lista n:o 180, puuseppä W. Wikstedt, Turku 94:—; lista n:o 181, herra Nikolai Lindvall, Kyrö 350:—; lista n:o 182, ompelijatar I. Kylänpää, Turku 18:—; lista n:o 183, vaatturi M. Pietilä, Turku, palautti tyhjänä; lista n:o 183, ruohtilallinen K. A. Salovaara, Paimio, on hukannut listan; lista n:o 184, neiti S. Grönfors, Turku 250:50; listat n:ot 185—195 ja 197—199, kirvesmies J. Heino, Turku 4861:10; lista n:o 196, puuseppä W. Wikstedt, Turku 120:—; listat n:o 200—211, vaatturi E. Savisaari, Turku 2957:60; listat n:ot 212—214, herra J. Ålander, Salo (Somero), ei ole palauttanut; listat n:ot 215—217, vaatturi E. Savisaari, Turku 90:—; lista n:o 218, rouva A. Raitanen, Turku 98:50; lista n:o 219, herra O. Lähdeniitty, Kuusjoki 314:50; lista n:o 220, herra A. Heinonen, Halikko 95:—; lista n:o 221, herra A. Lähdeniitty, Kuusjoki 293:—; lista n:o 222, herra H. Rautarinta, Paimio 254:—; lista n:o 223, herra E. Nurmi, Paimio 262:—; lista n:o 224, puuseppä E. Raitanen, Turku 168:—; lista n:o 225, jalkineentekijä V. I. Helin, Hämeenkyrö, palautti tyhjänä; lista n:o 226, vaatturi P. Lepistö, Perniö, ei ole palauttanut; lista n:o 227, herra E. Mäkilä, Pöytyä 270:—; listat n:ot 228—232, herra J. Ålander, Salo (Somero), ei ole palauttanut; lista n:o 233, maalari A. Sundell, Turku 5:—; lista n:o 234, neiti E. Koskinen, Rauma 200:—; lista n:o 235, herra N. Mäenpää, Vämpula 30:—; lista n:o 236, hoitajatar Aili Sivonen, Turku, palautti tyhjänä; lista n:o 236, kauppias U. J. Lammi, Pomarkku 20:—; lista n:o 237, hoitajatar Ida Lindroos, Turku, palautti tyhjänä; lista n:o 237, maanviljelijä V. A. Nokki, Kullaa 200:—; lista n:o 238, emännöitsijä Aino Kaisla, Turku

85:—; lista n:o 239, kivenhijoja K. Heinonen, Vinkkilä 328:—; lista n:o 240, kauppias A. Auvonen, Raisio 144:—; lista n:o 241, rouva A. Hannula, Turku 5:—; lista n:o 242, neiti H. Suntinen, Turku 124:—; lista n:o 243, rouva P. Pohjola, Turku 20:—; lista n:o 244, herra E. Mäkilä, Pöytyä 25:—; lista n:o 245, kaupanhoitaja E. Laiho, Turku 36:—; lista n:o 246, rouva E. M. Nurmi, Marttila 165:—; lista n:o 247, rouva A. Salminen, Turku 82:—; lista n:o 248, kirvesmies J. Heino, Turku 257:—; lista 249, herra M. Himberg, Perniö, palautti tyhjänä; lista n:o 250, maanviljelijä Y. Fors, Lokalahti 30:—; lista n:o 251, työmies J. E. Juhola, Pori, ei ole palauttanut; lista n:o 252, pientilallinen O. Hisso, Korkka, palautti tyhjänä; lista n:o 253, tehtaalainen J. Pohja, Turku, on kadottanut listan; lista n:o 254, neiti Liisa Anttila, Kullaa, ei ole palauttanut; lista n:o 255, herra V. Ojala, Marttila 240:—; lista n:o 256, herra Y. Manninen, Sauvo 145:75; lista n:o 257, herra V. Suvitie, Loimaa, ei ole palauttanut; lista n:o 258, neiti H. Salminen, Turku 250:—; lista n:o 259, herra E. Mäkilä, Pöytyä 332:—; lista n:o 260, työmies J. Rautanen, Turku 473:—; listat n:ot 261—267, kirvesmies J. Heino, Turku 1628:50; lista n:o 268, Turun Kuuromykkäin Auttajayhdistys 1000:—; lista n:o 269, herra E. Pohjola, Perniö 100:—; lista n:o 270, opettaja J. K. Palomaa, Turku 75:—; lista n:o 271, rouva I. Haapali, Turku 50:—; lista n:o 272, herra L. Wigren, Turku, palautti tyhjänä; lista n:o 273, rouva W. Ahlqvist, Turku 5:—; lista n:o 274, herra H. Hytönen, Turku, palautti tyhjänä; lista n:o 275, herra K. N. Koskinen, Loimaa 152:25; lista n:o 276, K. N. Koskinen, Loimaa, palautti tyhjänä; lista n:o 277, leipuri A. Ruusuvaara, Turku 10:—; lista n:o 278, neiti L. Oksanen, Piukan pys., palautti tyhjänä; lista n:o 279, pesijätär S. Helle, Turku, palautti tyhjänä; lista n:o 280, taitelijä S. Angervo, Rymättylä 160:—; lista n:o 281, puuseppä W. Wikstedt, Turku 282:50; lista n:o 282, maanviljelijä O. Suutarla, Rymättylä 182:50; lista n:o 283, ompelijatar I. Kylänpää, Turku, palautti tyhjänä; lista n:o 284, neiti A. Vallinen, Rymättylä 230:—; lista n:o 285, neiti M. Lehtonen, Rymättylä, ei ole palauttanut; lista n:o 286, rouva Marita Mattsson, Turku 31:—; lista n:o 287, neiti Tiita Vennokas, Turku 10:—; lista n:o 288, rouva Selma Kuneinen, Turku 110:—; lista n:o 289, rouva Henrika Syrjäjä, Turku 10:—; lista n:o 290, rouva Amanda Helle, Turku 120:—; lista n:o 291, rouva A. Holopainen, Turku, palautti tyhjänä; lista n:o 292, rouva Siviä Jäspi, Turku, palautti tyhjänä; lista n:o 293, rouva A. M. Friman, Turku, palautti tyhjänä; lista n:o 294, työmies Kalle Salminen, Suodeniemi 60:—; lista n:o 295, neiti E. F. M. Gronlund, Sauvo, palautti tyhjänä; lista n:o 296, neiti A. S. Fältgren, Jokioinen 15:—; lista n:o 297, neiti R. Lepänen, Ahlainen, palautti tyhjänä; lista n:o 298, kunnallisuus M. Metsola, Aura, ei ole palauttanut; lista n:o 299, neiti A. Suutari, Kiikka 39:—; lista n:o 300, neiti Anna Aro, Kiikka, palautti tyhjänä; lista n:o 301, herra Laari Viinikka, Kokemäki, ei ole palauttanut; lista n:o 302, herra V. Närvä, Kokemäki 60:—; lista n:o 303, rouva M. Thuring, Loimaa 50:—; lista n:o 304, neiti L. Nylund, Askainen, palautti tyhjänä; lista n:o 305, neiti Aili Ollikkala, Lemu, ei ole palauttanut; lista n:o 306, neiti T. Laiho, Askainen, ei ole palauttanut; lista n:o 307, työmies J. F. Nordman, Porin maalaiskunta 114:—; lista n:o 308, neiti A. Kylä-Uotila, Aura 200:—; lista n:o 309, herra I. Ollinen, Punkalaidun 320:—; lista n:o 310, herra Olli Eskola, Harjavalta 50:—; lista n:o 311, herra V. Karhusaari, Karvia 150:—; lista n:o 312, herrat F. Peräkorpi, Hongonjoki 5:—; lista n:o 313, herra M. Himberg, Perniö, palautti tyhjänä; lista n:o 314, rouva A. Wallenius, Ylänkyllä, ei ole palauttanut; lista n:o 315, herra L. Silvergren, Kiikka 100:—; lista n:o 316, neiti K. Palmunen, Kiikka 35:—; lista n:o 317, herra Y. Iltanen, Vaskio 180:—; lista n:o 318, herra V. Ojala, Yläne 320:—; lista n:o 319, herra G. Högmänder, Kemiö 227:—; lista n:o 320, neiti H. Anttila, Salo 85:—; lista n:o 321, neiti J. Marttila, Laajoki 103:—; lista n:o 322, herra Y. Oras, Salo, Rekiöjoki 243:50; lista n:o 323, rouva L. Mettälä, Hirvensalo 428:—; lista n:o 324, neiti I. Pajunen, Lauttakylä 105:—; lista

n:o 325, maanviljelijä V. Saari, Hämeenkyrö, palautti tyhjänä; lista n:o 326, opettajat S. Nordman, Turku, palautti tyhjänä; lista n:o 327, opettajat A. Nyström, Turku 100:—; lista n:o 328, opettajat S. Lindroos, Turku 960:—; lista n:o 329, maisteri E. Engblom, Turku, palautti tyhjänä; lista n:o 330, opettajat H. Liljefors, Turku 70:—; lista n:o 331, lehtori Y. Herpman, Turku 25:—; lista n:o 332, neiti E. Hartman, Turku 104:50; lista n:o 333, opettajat H. Arrhenius, Turku palautti tyhjänä; lista n:o 333, puuseppä S. Norrmalm, Turku 233:—; lista n:o 334, opettajat K. Granlund, Turku 382:—; lista n:o 335, vaatturi A. Forsell, Nauvo 330:—; lista n:o 336, työmies E. Forsell, Nauvo 110:—; lista n:o 337, neiti H. Svahnström, Nauvo 20:—; lista n:o 338, rouva A. Selkälä, Parainen 40:—; lista n:o 339, neiti A. Dahlberg, Littoinen 163:—; lista n:o 340, rouva D. Järvinen, Turku 78:50; lista n:o 341, vaatturi E. Savisaari, Turku 615:—; lista n:o 342, neiti G. Andersson, Turku 228:—; lista n:o 343, rautasorvari E. Eriksson 150:—; lista n:o 344, rouva E. Hytönen, Turku 25:—; lista n:o 345, neiti M. Winsten, Turku 50:—; lista n:o 346, rouva E. Pesonen 50:—; lista n:o 347, neiti H. Lindroos, Turku 50:—; lista n:o 348, rouva S. Vieno, Turku 16:—; lista n:o 349, herra R. Höckert, Parainen 85:—; lista n:o 350, rouva R. Savisaari, Turku 100:—; lista n:o 351, kirvesmies J. Heino, Turku 282:60; lista n:o 352, puuseppä S. Norrmalm, Turku 212:—; lista n:o 353, rouva A. Lehtimäki, Turku 225:—; lista n:o 354, neiti A. Sundbäck, Turku, palautti tyhjänä; lista n:o 355, herrat A. Höckert, Turku, palautti tyhjänä; listat n:ot 356 ja 357, puuseppä S. Norrmalm, Turku 459:50; lista n:o 358, puuseppä L. Wigren, Turku 130:—; lista n:o 359, opettajat E. Jahnsson, Turku 75:—; lista n:o 360, kirvesmies J. Heino, Turku 197:50; lista n:o 361, herra N. Allen, Kemiö 35:—; lista n:o 362, neiti A. Toivainen, Parainen 196:—; lista n:o 363, rouva F. Grönroos, Taalintehdas 350:—; lista n:o 364, rouva L. Tulinen, Parainen 230:—; lista n:o 365, herra J. Alander, Salo (Somero), ei ole palauttanut; lista n:o 366, opettajat S. Lindroos, Turku 350:—; lista n:o 367, kirvesmies J. Heino, Turku 77:50; lista n:ot 368 ja 369, vaatturi E. Savisaari, Turku 478:—; lista n:o 370, rouva H. Eriksson, Turku 85:—; lista n:o 371, vaatturi E. Savisaari, Turku, palautti tyhjänä; lista n:o 372, neiti E. Hedman, Turku 106:—; lista n:o 373, rouva M. Backström, Turku 210:—; lista n:o 374, rouva A. Björkholm, Turku, palautti tyhjänä; lista n:o 375, rouva E. Rosberg, Turku, palautti tyhjänä; lista n:o 376, herra E. Sjöblom, Kemiö, palautti tyhjänä; lista n:o 384, neiti H. Peräniitty, Parainen 20:—; listat n:ot 377—383 ja 385—400, ei saatu kerääjiä.

Kerääjistä on kirvesmies J. Heino koonnut suurimman summan, 11.159:10 ja sen jälkeen vaatturi E. Savisaari 6.949:65, opettaja J. K. Palomaa 3.575:— ja opettajat S. Lindroos 1.210:— j. n. e.

Suomenkielisillä listoilla on kerääntynyt 56.381:45 ja ruotsinkielisillä 7.704:10.

Menoja on ollut keräyslistojen painattamiseen, niiden lähetyksiin, kuitteihin, luvansaantipäätöksiin lunastuksiin, postimaksuihin y. m. pienempiin menoihin.

Listoilla on saatu yhteensä Smk. 64.085:55
Korkoa Säästöpankista „ 2.613:55

Yhteensä Smk. 66.699:10
Menot „ 1.277:55

Jäännös Smk. 65.421:55

Pubdas tulo siis on Smk. 65.421:55.

Näin on Turun Kuuromykkäinyhdistys saanut omakotirahastonsa pohjaksi kauniin summan, joka on yhteisvoimin kerätty. Yhdistys pyytää tästä kunnioittavimmin kiittää kaikkia arv. kerääjiä ja lahjoittajia.

Turussa, 24 p:nä marraskuuta 1931.

J. K. Palomaa.
Puheenjohtaja.

OY. SURDUS AB. Osakkaat

kutsutaan täten varsinaiseen yhtiökokoukseen joka pidetään tiistaina 29 p:nä maaliskuuta 1932 klo 18.30 Helsingin Kuuromykkäinyhdistyksen huoneustossa, Liisankatu 27 A Helsingissä. — Kokouksessa käsitellään yhtiöjärjestyksen 7 § mainitut asiat sekä kysymys osakepääoman korottamisesta.

JOHTOKUNTA.

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON

VUOSIKOKOUS

pidetään Helsingissä kuuromykkäinyhdistyksen huoneustossa Liisankatu 27 maaliskuun 19 p:nä.

Ohjelma:

- Kello 11 p Hartaushetki kuuromykkäin kirkossa.
» 1 p Edustajain valtakirjojen tarkastus ja heti sen jälkeen vuosikokous, jossa käsitellään Liiton sääntöjen 7 § mainitut asiat.
» 7 i Yhteinen illanvietto, johon edustajat ovat tervetulleet.

Liiton haaraosastoja kehoitetaan lähettämään edustajansa kokoukseen. Edustajilla tulee olla mukanaan valtakirja, jossa myös mainitaan kuinka monta jäsentä haaraosastossa on.

Kunkin haaraosaston yhdelle edustajalle maksetaan Liiton varoista 50 % korvausta rautatiepiletin hinnasta.

Jos joku Liiton jäsen haluaa pitää esitelmän tahi alustaa keskusteluyhdistyksen on siitä tehtävä ilmoitus Liiton sihteerille 2 viikkoa ennen vuosikokousta. Ilmoitukseen on liitettävä alustuksen pääpöytä.

Keskushallitus.

KUVAPOSTIKORTTEJA

Turun Kuuromykkäinyhdistys on asianomaisella luvalla ryhtynyt myymään kuvapostikortteja. Niitä myydään yhdistyksen omakotirahaston kartuttamiseksi. Tämä maamme vanhin kuuromykkäinyhdistys tahtoo lähiaikoina ostaa oman talon, josta saataisiin viihtyisä huoneusto yhdistyksen tarkoituksiin. Kuvakorttien aiheet ovat »Kuuromykkäin sormiaakkoset», Helsingin kuuromykkäinkirkon alttaritaulu »Jeesus parantaa kuuromykan», »Turun kuuromykkäinkoulu» ja »Turun tuomiokirkko». Kuvat ovat erittäin hyvin onnistuneet ja kauniit. Niitä saa myydä koko valtakuntamme alueella. Ne maksavat markan kappale ja annetaan niistä myyntipalkkioksi 10 %, jos vähintään 50 kappaletta samalla kertaa ostetaan. Niitä on saatavana opettaja J. K. Palomalta os. Turku, Kerttulinkatu 2. Myynti kestää helmikuun 1 päivästä lukien kaksi vuotta.

ILMOITUS.

Talousapulainen kuuromykkä haluaa päästä paikkaan helmikuun tai maaliskuun välillä. Osoite: Elli Sirén, Siuro, Myllykylä (Kauppi).